

foranstaltet almindeligt Delegeretmøde at udtale sig om Sagen. Udvalget forudsætter, at saadanne Udtalelser maatte foreligge saa betimelig, at Sagen ikke derved droges i Langdrag. Først naar disse Udtalelser foreligge, vil der være Grund til at tage den nærmere og endelige Stilling til Sagen.

Flertallet foreslaar i Henhold til det saaledes fremførte Sagens Behandling for indværende Samling sluttet med Dvergang til den næste Sag paa Dagsordenen.

Mindretallet (Mortensen og Rasmussen) kan — som af Flertallet anført — ikke tiltræde den af Flertallet hævdede Anskuelse, „at det i alt Fald for Tiden ikke vil være rigtigt at tage Sagen til endelig Behandling“; men finder i Mod sætning hertil saa meget mindre Grund til Sagens Udsættelse, som der jo allerede nu er hengaaet en Tid af henved 30 Aar, uden at det er lykkedes Lovgivningsmagten — trods gentagne Forsøg i saa Henseende — at give Købstædernes kommunale Raad Ret til Selvstyre i samme Omfang, som Landets øvrige Kommuner.

Naar Flertallet anfører som en væsentlig Hindring for dette Lovforslags Gennemførelse, at Forslaget savner Bestemmelser angaaende Ordningen af Statens Tilhyn med den kommunale Styrelse i Købstæderne,

da kan Mindretallet ikke finde nogen særlig Grund for Flertallet til at gaa den af dette foreslaaede Vej, idet vi nemlig ikke kunne se rettere, end at Udvalget ved en fortsat Behandling vilde kunne bidrage til at afhjælpe saavel denne som andre paaapegede Mangler ved Forslaget, og mulig derved skabe Betingelser for Gennemførelse af en Lov, som med Rette kan siges at have Krav paa.

At Hensynet til den ikkekommunale Købstadsforenings Andragende skulde være medvirkende Aarsag til ikke at fortsætte Behandlingen af Forslaget, kunne vi, efter de almindelige for Lovgivningsarbejdet anvendende Regler, paa ingen Maade erkende.

Da Mindretallet imidlertid ikke har kunnet vinde Tilslutning for sin Mening i Udvalget, og heller ikke tør gøre sig Haab om, at dette vil ske i Tinget, saa finder det ingen Anledning til at stille Forslag, men skal blot indskrænke sig til at erklære, ikke at kunne tiltræde Flertallets Forslag.

Flertallet indstiller herefter til Tinget at udtale:

„Da det ikke anses rigtigt for Tiden at fremme det foreliggende Lovforslag, gaar Landstinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

H. N. Hansen,
Formand og Ordfører.

M. B. Jensen.

Johansen.

Mortensen.

Rasmussen.

Stilling.

M. Sørensen.